

Vossejagen op 2 meter

REEDS enige tijd organiseert de VERON afd. Rotterdam vossejachten op 2 m. Waarom op 2 m, zult u zich afvragen? Het is misschien bekend, dat de 80 m vossejachten hoe langer hoe meer hun 'glans' gaan verliezen. Leest u maar de verslagen in Electron en u zult zien, dat het aantal deelnemers aan de 80 m jachten steeds minder wordt ten opzichte van 1948-1952. Dit is waarschijnlijk mede toe te schrijven aan de perfectionering van de peilontvangers, met sense-antenne enz. Het jagen op de 80 m is dan dikwijls alleen een kwestie geworden van de langste benen te hebben, wil men op de eerste plaatsen komen. Over de QRM van andere stations wil ik het niet eens hebben. U weet zelf wat de 80 m op dat gebied de laatste jaren presteert...

Zoals het in de meeste afdelingen ging, ook afd. Rotterdam had te kampen met een steeds minder wordende animo voor de 80 m vossejachten. Zodoende hebben we de sprong naar de 2 m gewaagd.

Het mag wel gezegd worden, dat het een gelukkige sprong gebleken is, want er bleek een enorme belangstelling te bestaan. Hoewel we geen van allen wisten, hoe het vossejagen op de 2 m zou verlopen, bleek na enkele jachten, dat het een groot succes was. Momenteel hebben we reeds een 12-tal jagers en er zijn nog verschillende peildozen in aanbouw.

De belangstelling voor de 2 m jachten is voornamelijk wel te danken aan het feit, dat het iets 'nieuws' is in Nederland. Hoewel in de Zaanstreek jaren geleden reeds enkele 2 m jachten zijn gehouden, heeft het jagen op deze band zich toen helaas niet verder voortgezet.

Maar wist u, dat het vossejagen voor het eerst in Nederland als sport werd beoefend en dat het zich

ceerde prijs aan onze leden beschikbaar mogen stellen. Men leze hiervoor de mededeling elders in dit nummer.

Een aantal gespecialiseerde conferenties staan op het programma, alsmede een aantal wedstrijden en een Velddag.

Onze officials zullen hun vrije tijd gaarne geven om weer alles te bieden wat maar in hun vermogen ligt en zoals u weet is dit meestal zeer veel.

Zulk een geest van samenwerken moge voor u in het nieuwe jaar een garantie zijn van daadwerkelijk beleven van de amateurradio in nationale en internationale zin.

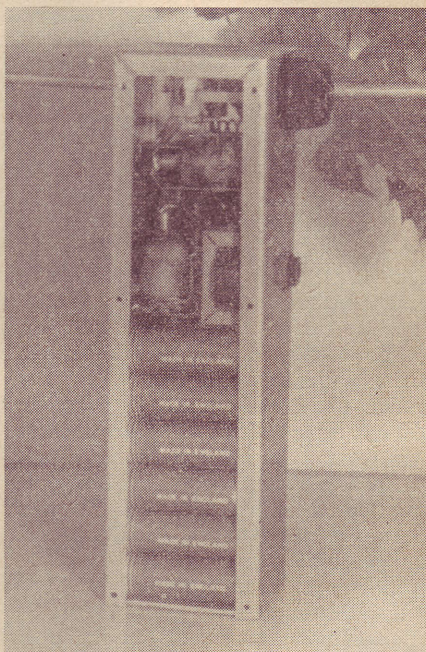
Namens het hoofdbestuur,
L. J. van der Toolen, PAoNP,
algemeen voorzitter

daarna ook in andere landen in Europa verbreid heeft? Daarom is het zo verwonderlijk, dat het jagen op 2 m in Nederland zo achter gebleven is bij andere landen, zoals Denemarken, Duitsland en Joegoslavië, waar men náást de 80 m reeds jarenlang óók op 2 m jaagt.

Het doel van dit artikel is dan ook te pogen om de 2 m vossejachten eens voor het voetlicht te halen, met de hoop, dat dit jaar ook in andere afdelingen 2 m jachten gehouden zullen worden.

De ontvanger

Het ontvangertje, dat hier gebruikt wordt, is een superregeneratieve ontvanger. Ik zie reeds de gezichten van 2 m PA's betrekken: superregeneratief op 2 m, dat wordt een bron van ellende vanwege de storing, die een superregeneratieve ontvanger vooral op de 2 m kan veroorzaken!

Twee meter peilontvanger van OM Paling te Rotterdam

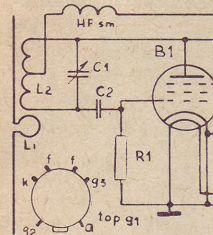
De afmetingen van het kastje zijn: 25 cm hoog, 7 cm breed, $6\frac{1}{2}$ cm diep. De voorplaat heeft een omgezette kant, welke de bodem vormt. Voor- en achterplaat worden met zelftappende boutjes vastgezet. De ontvanger is gemaakt volgens het bij dit artikel geplaatste schema met twee stuks RV12P2000

(Foto: PAoCMH)

Toch is deze vrees ongegrond, mits de anodespanning laag wordt gehouden, dus niet hoger dan 30-35 V. De straling van de peildoos is dan beperkt tot hoogstens ca. 50 m. Hier in Rotterdam luisteren verschillende jagers regelmatig met de peilontvanger op de 2 m, doch geen enkele PA heeft er ooit iets van gemerkt.

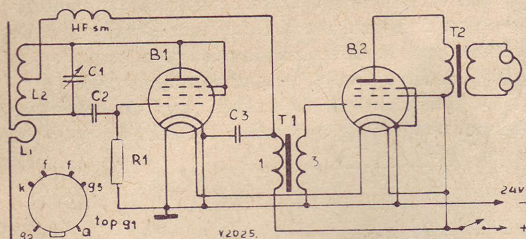
Dat twee peildozen 50 m wel kunnen bereiken, is een feit. Het is deel, dat iedere jager jaagt en niet, zoals loopt.

Zoals uit het schema gerust met twee R

Dat twee peildozen elkaar binnen een straal van 50 m wel kunnen beïnvloeden, heeft het grote voordeel, dat iedere jager zoveel mogelijk individueel jaagt en niet, zoals op 80 m achter de ander aan loopt.

Zoals uit het schema blijkt, is de ontvanger uitgerust met twee RV12P2000, waarvan de gloei-

Peilontvanger voor 2 m

- L1 = 1 wind., 15 mm diam., draad 1 mm
- L2 = 5 wind., 14 mm diam., draad 1 mm
- T1 = LF-trafo 1 : 3
- T2 = telefoontrafo uit 18- of 38-set
- R1 = 1 megohm
- C1 = 2 x 5 pF, split-stator (uit 19-set)
- C2 = 47 pF
- C3 = 1000 à 3000 pF
- B1 = B2 = RV12P2000

draden in serie staan. Als gloeispanningsbatterij dienen 6 in serie geschakelde platte 4½ V batterijen, welke tevens de anodespanning verzorgen. Men kan de spanning uitschakelen door een telefoonjack te nemen met schakelaar (uit 18-set), zodat als men de koptelefoon uit de ontvanger neemt, de spanning dadelijk verbroken wordt. Een gewone schakelaar kan men natuurlijk ook gebruiken, maar die vergeet men wel eens af te zetten.

Vanwege de ruimte worden beide buizen direct in de bedrading opgenomen, dus de aansluitingen direct aan de buis solderen; hierbij een beetje stevig montagedraad gebruiken.

De eerste buis kan men het beste met de plaat-aansluiting direct aan de afstem-C (splitstator uit 19-set) solderen. De plaatspoel wordt in het midden gevoed via een HF-smoorspoeltje, dat bestaat uit ca. 30 windingen 0,3 mm emaille draad over een hoogohmig weerstandje gewikkeld.

De ontvanger kan men in de band brengen door de spoel in te drukken of uit te trekken. Voor C3 moet men even proberen met welke waarde (tussen 1000 en 3000 pF) u de meeste ruis hoort. Het kopspeeltje L1 niet te vast koppelen, want anders slaat de ontvanger af.

Als antenne kunt u het beste de bekende in elkaar passende dump-antennestaafjes van 30 cm lengte gebruiken. Voor het dipooltje hebben we er dan 4 nodig, waarvan er 2 korter gemaakt moeten worden, zodat de totale lengte van de dipool ca. 98 cm wordt, wanneer de antenne op de peildoos gemonteerd zit. De beide delen worden met behulp van Pye pluggen aan de ontvanger bevestigd, waarbij de contra's natuurlijk geïsoleerd op-

gesteld worden op een plaatje perspex. U kunt de dipoolhelft prachtig aan het nippeltje solderen dat in de Pye-plug zit.

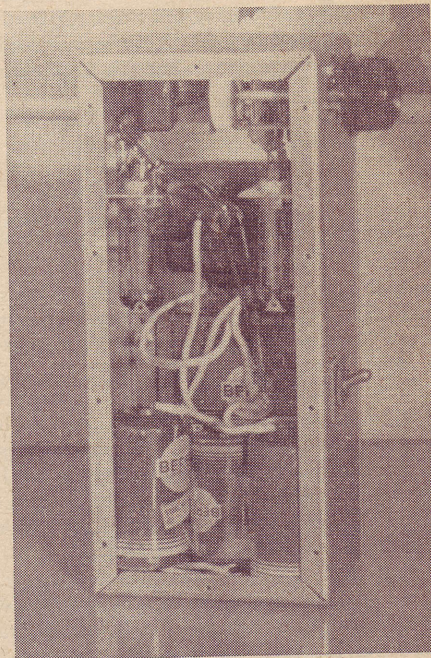
Het dipooltje kunnen we nu gemakkelijk demonteren en na de jacht in de binnenzak steken.

Tenslotte ziet u op de foto ook een uitvoering van een 2 m peildoos met wat moderner D-buisjes. Als eerste buis wordt één triode van een 3A5 gebruikt, terwijl als LF-buisje een DL94 dienst doet.

Het prinsipschema blijft verder hetzelfde, alleen krijgen de gloeidraden nu een aparte batterij en moet de hoogspanning ca. 35 V worden.

Bij deze peildoos bestaat de dipool uit twee aluminium staafjes; in elke helft zijn twee gaatjes geboord. Op het perspex plaatje zitten boutjes en d.m.v. vleugelmoertjes kunnen de twee dipoolhelften dus gemonteerd worden.

In een volgend nummer van Electron vindt u

Twee meter peildoos van OM C. Hagoort, Rotterdam

De afmetingen van het kastje zijn: 21 cm hoog, 9½ cm breed, 6½ cm diep. De gebruikte buizen zijn: 3A5 en DL94. De gloeispanningsbatterij en de anodespanningsbatterij zijn beide in de peildoos gemonteerd

(Foto: PAoCMH)

een artikeltje, waarin de zendszijde belicht wordt en in het bijzonder een beschrijving van het QRP-vossejachtzendertje van PAoCMH, input 8 W, dat tot nu toe met succes bij de vossejachten gebruikt is.

Veel succes met de bouw van de peilontvanger en 'tot jagens' onder het motto 'Geen groter genoegen dan op 2 te ploegen!'